

Bijlage 3. Landschapskader Noord- en Midden-Limburg

Naar aanleiding van de zienswijzen op het MER zijn de geselecteerde zoekgebieden uit de fijne zeef (Regionaal Alternatievenonderzoek 2010) getoetst aan het beleid zoals neergelegd in het Landschapskader Noord- en Midden-Limburg (2006, actualisatie 2009). Hieruit blijkt dat alle geselecteerde locaties in jonge ontginningslandschappen liggen (voornamelijk droge heideontginning) vaak in combinatie met Bos en/of Mozaïeklandschap. Zoeklocatie 23 vormt hierin een uitzondering met ca. 40% stedelijk landschap (bedrijventerrein) naast 40% heideontginning en 10% mozaïeklandschap (zie tabel 1).

Landschapstypen	Geselecteerde zoekgebieden					
	7	18	22	23	23	33
Bos en mozaïeklandschap		10	10			
Mozaïeklandschap	20	10	10	10		20
Rivierdal						
Beekdal						10
Velden						
Kampen, oude graslanden						
Droge heideontginning	80	80	40	20		40
Natte heideontginning			30	20		30
Veenontginning			10			
Plateau-ontginning						
Stedelijk				40		

Tabel 1. Landschapstypen binnen de geselecteerde zoeklocaties (fijne zeef)¹

Gelet op de ligging van de geselecteerde voorkeurslocaties blijkt dat alle locaties overwegend in jonge ontginningslandschappen liggen, voornamelijk droge of natte heideontginning (zie tabel 2). Locatie 7, Bakelsedijk Zuid ligt in twee landschapstypen: naast droge heideontginning is ook sprake van mozaïeklandschap (40%). Locatie 23 noord ligt voor 100% binnen het stedelijk landschap (bedrijventerrein).

Landschapstypen	Geselecteerde voorkeurslocaties					
	7	18	22	23 noord	23 zuid	33
Bos en mozaïeklandschap		6				
Mozaïeklandschap	40					
Rivierdal						
Beekdal						
Velden						
Kampen, oude graslanden						
Droge heideontginning	60	94	29		31	90
Natte heideontginning			14		69	10
Veenontginning			57			
Plateau-ontginning						
Stedelijk				100		

Tabel 2. Landschapstypen binnen de geselecteerde voorkeurslocaties (fijne zeef)²

¹ Royal Haskoning, 2010. Regionaal Alternatievenonderzoek. Bijlage 2 Aanvulling MER Circuit de Peel 2011.

² Royal Haskoning, 2010. Regionaal Alternatievenonderzoek. Bijlage 2 Aanvulling MER Circuit de Peel 2011.

Droge heideontginning

Een typische droge heideontginning kenmerkt zich door een afwisseling van open en bebouwingsvrij bouwland tot halfopen bouwland omgeven door groen en verspreide gebouwen. Binnen deze jonge ontginningen zijn gebieden aan te wijzen waar nog zoveel (lineaire) landschapselementen te vinden zijn dat hierdoor een halfbesloten landschap ontstaat. Het doel voor dit landschapstype is om het agrarisch karakter van deze gebieden verder te ontwikkelen en tegelijk een landschap te ontwikkelen met een meerwaarde voor recreatie en natuur. De ontwikkeling is gericht op de aanleg van lineaire landschapselementen (singels, lanen, kruidenrijke stroken), die samen een raamwerk vormen waarbinnen de landbouw goed uit de voeten kan. De maatvoering van dit raamwerk ligt tussen de 100 en 500 meter. Kleinere bosjes zijn eveneens toepasbaar met name als overgang van de heideontginningen naar het mozaïeklandschap of het kampenlandschap.

Mozaïekenlandschap

Het mozaïekenlandschap wordt als volgt gekenschetst: een door groene elementen, besloten landschap, waarbinnen geen vergezichten ruimer dan 250 meter mogelijk zijn. Kenmerkend is het besloten karakter gevormd door bos en landschapselementen gecombineerd met weinig bebouwing. De bijzondere kwaliteit schuilt niet zozeer in het natuurlijk fundament, noch in het tijdstip van in gebruik name maar in de huidige belevingswaarde.

Toetsing

In de ontwikkeling van de hiervoor beschreven landschappen staat de visuele beleving centraal. Onder meer wordt dit naar de toekomst toe bevorderd door de toevoeging van lineaire landschapselementen. In het mozaïeklandschap wordt daarnaast ook de toevoeging van vlakelementen (korrelgrootte < dan 5 ha) bepleit.

De korrelgrootte van de geluidwal is circa 5 ha (300 x 175 meter) en past als zodanig binnen de visie van het landschapskader. Inclusief paddock (rennerskwartier) gaat het om circa 11 ha verharding. De paddock wordt alleen tijdens wedstrijddagen gebruikt als parkeer en opstelruimte voor deelnemende sporters. De bezoekers parkeren in het naastgelegen grasland. Buiten deze dagen is de verharding alleen op korte afstand waarneembaar.

Conclusie

Op basis van het Landschapskader Noord- en Midden-Limburg kan geen onderscheid worden gemaakt tussen de geselecteerde zoekgebieden uit de fijne zeef. Er is een grote overeenkomst in landschapstypen. Op het niveau van de geselecteerde voorkeurslocaties is locatie 23 noord (Greenport, Venlo) het meest geschikt omdat daar ruimte wordt geboden aan vergelijkbare stedelijke ontwikkeling. Locatie 7 (Bakelsedijk Zuid) biedt door de gedeeltelijke ligging in het mozaïekenlandschap ruimte voor de ontwikkeling van bouselementen en onderscheidt zich daarin van de resterende locaties.

Circuit de Peel past binnen de genoemde landschapstypen mits de aanwezigheid ervan in het landschap het gewenste beeld niet verstoort. Op de locatie Bakelsedijk Zuid wordt dit onder meer bereikt door de bosaanplant op de aarden geluidwal welke het circuit aan drie zijden omsluit. Aan de vierde zijde, waar de dynamiek het hoogst is, ligt het circuit verscholen achter een dicht haag op de grens met het vliegveld met op enige afstand de bouwwerken van deze militaire basis. Door deze inpassing is het circuit als stedelijk element weinig waarneembaar.